

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**                    **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1080/2011/EU**

av den 25 oktober 2011

om beviljande av en EU-garanti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför unionen och om upphävande av beslut nr 633/2009/EG

(EUT L 280, 27.10.2011, s. 1)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

	nr	sida	datum
► <b><u>M1</u></b> Kommissionens delegerade beslut 2012/207/EU av den 8 februari 2012	L 110	38	24.4.2012



**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT  
nr 1080/2011/EU**

**av den 25 oktober 2011**

**om beviljande av en EU-garanti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför unionen och om upphävande av beslut nr 633/2009/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR  
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209 och 212,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet <sup>(1)</sup>, och

av följande skäl:

- (1) Utöver sin huvuduppgift att finansiera investeringar i Europeiska unionen har Europeiska investeringsbanken (EIB) sedan 1963 finansierat verksamhet utanför unionen för att stödja unionens politik för yttre förbindelser. Härigenom kan de av unionens budgetmedel som är tillgängliga för externa regioner kompletteras med EIB:s finansiella styrka, till nytta för mottagarländerna. Genom att bedriva sådana finansieringstransaktioner bidrar EIB till unionens allmänna vägledande principer och politiska målsättningar, inklusive tredjeländers utveckling och unionens välstånd i den nya globala ekonomiska situationen. EIB:s finansieringstransaktioner till stöd för unionens politik för yttre förbindelser bör fortsätta att genomföras i enlighet med principen om sund bankpraxis.
- (2) I artikel 209.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), jämförd med artikel 208 i EUF-fördraget, föreskrivs att EIB, i enlighet med bestämmelserna i sin stadga, ska bidra till genomförandet av de åtgärder som krävs för att främja målen i unionens politik för utvecklingssamarbete.
- (3) Enligt artikel 19 i EIB:s stadga ska ansökningar som görs direkt till EIB om finansieringstransaktioner som ska ske i enlighet med detta beslut (*ansökan om EIB-finansiering*) inges till kommissionen för yttrande.
- (4) För att stödja unionens externa åtgärder och möjliggöra för EIB att finansiera investeringar utanför unionen utan att påverka EIB:s kreditvärdighet har majoriteten av EIB:s verksamhet i externa regioner åtnjutit en EU-budgetgaranti (*EU-garanti*) som förvaltas av kommissionen.

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 februari 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 20 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 oktober 2011.

**▼B**

- (5) EU-garantin fastställdes för perioden 2007–2011 genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 633/2009/EG av den 13 juli 2009 om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen <sup>(1)</sup>.
- (6) Garantifonden för åtgärder avseende tredjeland (*garantifonden*), som inrättades genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land <sup>(2)</sup>, utgör en likviditetsbuffert för unionens budget mot förluster vid EIB:s finansieringstransaktioner och unionens andra externa åtgärder.
- (7) I enlighet med beslut nr 633/2009/EG har kommissionen och EIB gjort en halvtidsöversyn av EIB:s externa finansiering, som baseras på en oberoende extern utvärdering övervakad av en styrkommitté med "visa personer", en översyn utförd av en extern konsult och särskilda utvärderingar utförda av EIB. Styrkommittén lade den 12 februari 2010 fram en rapport med sina slutsatser och rekommendationer till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och EIB.
- (8) I sin rapport drog styrkommittén slutsatsen att EU-garantin utgör ett effektivt och kraftfullt politiskt instrument som ger ett stort finansiellt och politiskt inflytande och att den bör bibehållas för att täcka politiska risker eller statsrisker. Vissa ändringar av beslut nr 633/2009/EG föreslogs i syfte att uppnå största möjliga mervärde av och effektivitet i EIB:s externa verksamhet.
- (9) Det är mycket viktigt att upprätta en förteckning över länder som är potentiellt berättigade till EIB-finansiering med EU-garantin. Det är också lämpligt att utvidga förteckningen över de länder som är berättigade till EIB-finansiering med EU-garantin, som för närvarande återfinns i bilaga I till beslut nr 633/2009/EG.
- (10) I syfte att återspegla viktigare politiska utvecklingar bör befohgenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilaga III till detta beslut. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet, och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (11) De belopp som täcks av EU-garantin i respektive region bör fortsätta att utgöra tak för EIB-finansiering inom ramen för EU-garantin, och de bör således inte utgöra mål som EIB måste uppnå.

<sup>(1)</sup> EUT L 190, 22.7.2009, s. 1.

<sup>(2)</sup> EUT L 145, 10.6.2009, s. 10.

**▼B**

- (12) Inom ramen för det stöd som unionen ger till tredjeländer för att hjälpa dem att klara den globala ekonomiska och finansiella krisen tidigarelade EIB sin externa utlåningsverksamhet under 2009 och 2010 främst i föranslutningsländerna och i grannskaps- och partnerskapsländerna enligt sitt nuvarande mandat. Vidare är det efter oroligheterna i södra Medelhavsområdet i början av 2011 påkallat med stöd från unionens sida för att bidra till att det är möjligt för de berörda länderna att återuppbygga och modernisera sina ekonomier. Det allmänna taket för mandatet bör därför revideras och höjas med 1 684 000 000 EUR för resten av mandatperioden för att bättre kunna hantera dessa tillfälliga och exceptionella omständigheter, utan att det påverkar taken för nästa fleråriga budgetram.
- (13) EIB:s finansieringstransaktioner som följer av denna höjning av det allmänna taket för mandatet bör svara mot de politiska reformer som har inletts i enskilda partnerländer enligt kommissionens bedömning med deltagande av Europeiska avdelningen för yttre åtgärder (*utrikestjänsten*) och med hänsyn tagen till Europaparlamentets resolutioner och rådets beslut och slutsatser. Översynen av den europeiska grannskapspolitiken och den förnyade betoningen av differentiering bör också återspeglas i den bedömningen. I föranslutningsländer kommer EIB:s finansiering även i fortsättningen att komplettera unionens stöd.
- (14) Utöver de regionala taken bör det villkorade mandatet på 2 000 000 000 EUR aktiveras och fördelas som ett anslag för att stödja EIB:s finansieringstransaktioner i fråga om åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringen, i alla de regioner som täcks av mandatet. EIB kan bidra med sin expertis och sina resurser för att i nära samarbete med kommissionen stödja offentliga myndigheter och den privata sektorn när det gäller att hantera klimatförändringen och använda tillgänglig finansiering på bästa möjliga sätt. När det gäller projekt för begränsning av och anpassning till klimatförändringen bör EIB-medlen så långt det är möjligt och lämpligt kompletteras med subventionerade medel som är tillgängliga från unionens budget, genom att gåvobistånd och lån kombineras effektivt och konsekvent för att finansiera klimatförändringsåtgärder inom ramen för unionens yttre bistånd. I detta avseende är det lämpligt att kommissionens årsrapport till Europaparlamentet och rådet innehåller en detaljerad redogörelse för vilka finansiella instrument som har använts för att finansiera dessa projekt, med angivande av beloppen för EIB:s finansiering enligt det villkorade mandatet samt motsvarande bidragsbelopp.
- (15) Berättigande att erhålla EIB-finansiering för insatser för att begränsa klimatförändringen inom ramen för EU-garantin kan enligt klimatförändringsmandatet inskränkas för länder som inte anses ha gjort åtaganden att uppnå lämpliga klimatrelaterade mål. Sådana inskränkningar av berättigandet bör grundas på komplexa och heltäckande politiska bedömningar. Rådet bör därför ha befogenhet att, på förslag från kommissionen med utrikestjänstens

**▼B**

medverkan, besluta om att inskränka ett lands berättigande att erhålla EIB-finansiering för begränsning av klimatförändringen inom ramen för EU-garantin. En sådan inskränkning bör endast avse EIB:s finansieringstransaktioner för vilka en ansökan om EIB-finansiering lämnas in efter detta besluts ikraftträdande och som undertecknats efter den 1 januari 2012.

- (16) För att möjliggöra en snabb och effektiv användning av tillgänglig finansiering inom treårsperioden 2011-2013 bör viss flexibilitet medges i fråga om den regionala fördelningen inom ramen för klimatförändringsmandatet samtidigt som man strävar efter att säkerställa en balanserad fördelning mellan regionerna under denna period på grundval av fastställda prioriteringar för det externa biståndet inom ramen för det allmänna mandatet.
- (17) Vid halvtidsöversynen av genomförandet av EIB:s externa mandat konstaterades att även om EIB:s finansieringstransaktioner under utvärderingsperioden (2000–2009) allmänt sett låg i linje med unionens politik för yttre förbindelser bör kopplingen mellan unionens politiska mål och EIB:s omsättning av dem i praktiken förstärkas och bli tydligare och mer strukturerad.
- (18) För att skapa ett mera sammanhängande mandat och fokusera EIB:s externa finansiering så att den stöder unionens politiska mål och skapa största möjliga nytta för mottagarna bör detta beslut fastställa övergripande mål i mandatet för EIB:s finansieringstransaktioner i samtliga berättigade regioner och länder, med utgångspunkt i EIB:s relativa styrka på områden där banken har väldokumenterad erfarenhet. Följaktligen bör EIB i de regioner som omfattas av detta beslut finansiera projekt i fråga om åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringen (inbegripet genom överföring av teknik med anknytning till nya energikällor), social och ekonomisk infrastruktur (särskilt för transport, energi inklusive förnybar energi, energitrygghet, energiinfrastruktur, miljöinfrastruktur inbegripet vatten och avlopp och informations- och kommunikationsteknik) och utveckling av den lokala privata sektorn, särskilt små och medelstora företag. Det förtjänar att upprepas att bättre tillgång till finansiering för små och medelstora företag kan spela en avgörande roll för att stimulera ekonomisk utveckling och bekämpa arbetslöshet. Inom ramen för detta bör regional integration mellan partnerländerna, inklusive ekonomisk integration mellan föranslutningsländer, grannskapsländer och unionen, utgöra ett grundläggande mål för EIB:s finansieringstransaktioner. EIB bör kunna stödja unionens närvaro i partnerländerna genom utländska direktinvesteringar som bidrar till att främja teknik- och kunskapsöverföring, antingen inom ramen för EU-garantin för investeringar inom tidigare nämnda områden eller på egen risk.

**▼B**

- (19) För att effektivt nå ut till små och medelstora företag bör EIB i de berättigade länderna samarbeta med lokala finansiella förmedlingsinstitut, framför allt för att säkerställa att finansiella fördelar överförs till deras kunder och erbjuder ett mervärde i jämförelse med andra finansieringskällor. I lämpliga fall bör EIB genom sina samarbetsavtal med dessa förmedlingsinstitut begära att kundernas projekt stäms av mot fastställda kriterier i linje med unionens utvecklingsmål så att mervärde erbjuds. De finansiella mellanhändernas verksamhet för stöd åt små och medelstora företag bör vara helt transparent och bör regelbundet rapporteras till EIB.
- (20) EIB:s finansiering bör vidare bidra till uppfyllandet de allmänna principer som vägleder unionens yttre åtgärder i enlighet med artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), dvs. främjande och bekräftande av demokrati och rättsstatliga principer, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, samt till genomförandet av de internationella miljöavtal där unionen är en part. När det gäller i synnerhet utvecklingsländer, som de definieras i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) förteckning över mottagare av offentligt utvecklingsbistånd bör EIB:s finansieringstransaktioner främja en hållbar ekonomisk, social och miljövänlig utveckling i dessa länder, särskilt i de minst gynnade av dem, en smidig och gradvis integrering av dessa länders ekonomier i världsekonomin, kampen mot fattigdom och uppfyllandet av de mål som unionen antagit inom ramen för Förenta nationerna och andra behöriga internationella organisationer.
- (21) Samtidigt som EIB:s styrka fortfarande är dess tydliga roll som investeringsbank så bör EIB enligt detta beslut utforma utvecklingseffekten av dess externa verksamhet i nära samarbete med kommissionen och under Europaparlamentets demokratiska kontroll och därvid följa principerna i det europeiska samförståndet om utveckling och de principer som anges i artikel 208 i EUF-fördraget, samt principerna för effektivt bistånd som anges i Parisdeklarationen från 2005 och Accraåtgärdsplanen från 2008. Detta bör genomföras med hjälp av ett antal konkreta åtgärder, särskilt förstärkning av EIB:s kapacitet att bedöma projektens miljömässiga, sociala och utvecklingsrelaterade aspekter, däribland mänskliga rättigheter och konfliktrisker, och genom att främja samråd på lokal nivå med offentliga myndigheter och det civila samhället. Inom ramen för due diligence-granskningen av EIB:s projekt bör banken när det är lämpligt och i enlighet med unionens sociala principer och miljöprinciper kräva att den projektansvarige genomför lokala samråd och redovisar resultatet av dessa samråd. EIB bör också inrikta sig mer på områden där den har god sakkunskap från finansieringstransaktioner inom unionen och som kommer att främja det berörda landets utveckling, t.ex. tillgång till finansiering för små och medelstora företag och mikroföretag, miljöinfrastruktur inbegripet vatten och avlopp, hållbara transporter och begränsning av klimatförändringens effekter, särskilt i fråga om förnybar energi. Finansiering kan även omfatta projekt för infrastruktur för hälso- och sjukvård och utbildning när det finns ett tydligt mervärde.

**▼B**

- (22) EIB bör även successivt stärka sin verksamhet för att stödja anpassning till klimatförändring, vid behov i samarbete med andra internationella finansinstitut och europeiska bilaterala finansinstitut. De ytterligare krav som införs genom detta beslut förutsätter tillgång till subventionerade medel och gradvis anpassning av personalen, samtidigt som effektivitet, ändamålsenlighet och synergier bör eftersträvas och utnyttjas. Bankens verksamhet bör vidare komplettera unionens mål och prioriteringar avseende institutionsuppbyggnad och sektorsreformer. Slutligen måste EIB fastställa indikatorer knutna till projektens utvecklings- och miljöaspekter och resultat.
- (23) Med ikraftträdandet av Lissabonfördraget inrättades en unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (*den höga representanten*), med syftet att göra unionens yttre förbindelser mera verkningsfulla och samstämmiga.
- (24) Under senare år har också unionens politik för yttre förbindelser breddats och förstärkts. Detta gäller särskilt föranslutningsstrategin, den europeiska grannskapspolitiken, unionens strategi för Centralasien, de förnyade partnerskapen med Latinamerika och Sydostasien samt unionens strategiska partnerskap med Ryssland, Kina och Indien. Det gäller även unionens politik för utvecklingssamarbete, som nu har utvidgats till att omfatta samtliga utvecklingsländer. Sedan 2007 har unionens yttre förbindelser dessutom fått stöd av nya finansieringsinstrument, dvs. instrumentet för stöd inför anslutningen, det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter samt stabilitetsinstrumentet.
- (25) Mot bakgrund av inrättandet av utrikestjänsten och efter ikraftträdandet av detta beslut bör kommissionen och EIB ändra samförståndsavtalet om samarbete och samordning i de regioner som avses i rådets beslut 2006/1016/EG av den 19 december 2006 om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen <sup>(1)</sup> och, där så är möjligt och efter godkännande av den höga representanten, utvidga det nya samförståndsavtalet till att omfatta utrikestjänsten, särskilt vad gäller den regelbundna och systematiska dialogen mellan kommissionen och EIB på strategisk nivå, vilket även bör inbegripa utrikestjänsten, och andra aspekter som omfattas av utrikestjänstens behörighet.
- (26) Samtidigt som EIB bidrar till genomförandet av de åtgärder som är nödvändiga för att främja målen för unionens politik för utvecklingssamarbete i enlighet med artikel 209.3 i EUF-fördraget, bör EIB sträva efter att indirekt stödja arbetet mot millennieutvecklingsmålen för 2015 i alla regioner där banken är aktiv.

<sup>(1)</sup> EUT L 414, 30.12.2006, s. 95.

**▼B**

- (27) För att öka samstämmigheten i unionens övergripande stöd till de berörda regionerna bör man hitta möjligheter att i lämpliga fall kombinera EIB-finansiering med unionens budgetmedel, exempelvis i form av garantier, riskkapital, räntesubventioner och samfinansiering av investeringar i kombination med tekniskt bistånd till utarbetande och genomförande av projekt, genom instrumentet för stöd inför anslutningen, det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter och stabilitetsinstrumentet. Närhelst en sådan kombination av EIB-finansiering och andra av unionens budgetresurser äger rum, ska det i varje finansieringsbeslut anges vilka resurser som ska användas. Kommissionens årsrapport till Europaparlamentet och rådet om EIB:s finansieringstransaktioner som genomförs i enlighet med detta beslut bör innehålla en detaljerad redovisning av de budgetmedel och finansiella instrument som används i kombination med EIB:s finansiering.
- (28) Det bör på alla nivåer, från tidig strategisk planering till projektutformning på fältet, säkerställas att EIB:s externa finansieringstransaktioner överensstämmer med och stöder unionens politik för yttre förbindelser och de övergripande mål som anges i detta beslut. För att öka samstämmigheten i unionens yttre åtgärder bör dialogen om politik och strategier mellan kommissionen, den europeiska avdelningen för yttre åtgärder och EIB stärkas ytterligare. I samma syfte bör man ha ett utökat samarbete och ett tidigt informationsutbyte mellan kommissionen, utrikestjänsten och EIB på operativ nivå. EIB:s kontor utanför unionen bör i första hand placeras vid unionens delegationskontor, så att det inbördes samarbetet förbättras samtidigt som driftskostnaderna delas. Det är särskilt viktigt att det i lämpliga fall finns ett tidigt åsiktsutbyte mellan kommissionen, utrikestjänsten och EIB när det gäller utarbetande av planeringsdokument, så att synergieffekterna mellan dessa tre unionsorgans verksamheter maximeras.
- (29) Åtgärderna för att omsätta målen enligt det allmänna mandatet i praktiken kommer att anges i regionala tekniska operativa riktlinjer. Sådana riktlinjer bör vara förenliga med den vidare ramen för unionens regionalpolitik som anges i detta beslut. Dessa riktlinjer bör återspegla unionens landstrategier och sträva efter att EIB:s finansiering ska komplettera unionens motsvarande politik, program och instrument för stöd till de olika regionerna.
- (30) EIB bör i samråd med kommissionen utarbeta ett vägledande flerårigt program för den planerade volymen av tecknade avtal om finansiering från EIB, i syfte att säkerställa en lämplig budgetplanering för avsättning av medel till garantifonden och för att säkerställa att EIB:s prognostiserade finansiering överensstämmer med de tak som fastställs i detta beslut. Kommissionen bör ta hänsyn till denna prognos i den ordinarie budgetplanering som läggs fram för budgetmyndigheten.



**▼B**

- (31) Möjligheterna att utveckla en unionsplattform för samarbete och utveckling bör undersökas för att man ska kunna optimera användningen av instrumenten för att kombinera gåvobistånd och lån till regioner utanför unionen. I detta syfte bör kommissionen skapa en grupp med experter från medlemsstaterna, utrikestjänsten och EIB som skulle bedöma kostnader och nytta med en sådan plattform. Härvid bör gruppen samråda med andra berörda aktörer, bland annat med europeiska multilaterala och bilaterala finansinstitut. En sådan plattform skulle fortsätta att främja synergieffekter och överenskommelser om ömsesidig tillit vilka baseras på respektive institutions komparativa fördel samtidigt som kommissionens och EIB:s roll och företrädesrätt vid genomförandet av unionsbudgeten och EIB-lån iaktas. Med utgångspunkt i expertgruppens resultat bör kommissionen förse Europaparlamentet och rådet med en rapport senast vid mitten av 2012 och, om det är lämpligt, lämna ett förslag till plattformen.
- (32) EIB bör uppmuntras att utvidga sin verksamhet och diversifiera sina finansieringsinstrument utanför unionen, utan att EU-garantin används, så att användningen av garantin uppmuntras för länder och projekt där tillträdet till marknaden är dåligt, med beaktande av överväganden avseende hållbar skuldsättning, och där garantin därför tillför större mervärde. EIB bör således, och alltid i syfte att stödja målen med unionens politik för yttre förbindelser och med beaktande av sin egen riskabsorptionsförmåga, uppmuntras att öka de belopp som banken lånar ut på egen risk, även med stöd av unionens ekonomiska intressen och i synnerhet i föranslutningsländer, grannskapsländer och länder med hög kreditvärdighet i andra regioner, men också i länder med lägre kreditvärdighet när EIB har lämpliga garantier från tredje part. Banken bör i samförstånd med kommissionen utforma en policy för att fördela projekten till antingen mandatet inom ramen för EU-garantin eller till EIB:s finansiering på egen risk. En sådan policy skulle särskilt beakta ländernas och projektens kreditvärdighet.
- (33) EIB bör överväga att öka sina finansieringstransaktioner enligt detta beslut för regionala och/eller lokala enheter, om dessa transaktioner varit föremål för lämplig bedömning av EIB:s kreditrisk.
- (34) EIB bör så långt som möjligt utvidga sitt sortiment av nya och innovativa finansieringsinstrument, bl.a. genom större inriktning på att utveckla garantiinstrument i största möjliga utsträckning, med beaktande av EIB:s riskpolicy. EIB bör också uppmuntras att ge lån i lokal valuta och emittera obligationer på lokala marknader, förutsatt att partnerländerna genomför nödvändiga struktur-reformer, i synnerhet för finanssektorn, samt andra åtgärder som underlättar EIB:s verksamhet.

**▼B**

- (35) För att EIB ska kunna fullgöra sitt mandat i alla regioner och underregioner bör tillräcklig personal och tillräckliga finansiella medel för dess externa verksamhet ställas till förfogande allteftersom. Detta bör särskilt inbegripa tillräcklig kapacitet för att främja unionens mål med utvecklingsarbetet, en ökad inriktning på förhandsbedömningar av verksamhetens miljö- och utvecklingsaspekter och sociala aspekter och en effektiv projektövervakning under genomförandet. Möjligheter att ytterligare öka effektiviteten och ändamålsenligheten bör utnyttjas och synergieffekter aktivt eftersträvas.
- (36) I de finansieringstransaktioner utanför unionen som ingår i tillämpningsområdet för detta beslut bör EIB i relevanta fall ytterligare sträva efter att förbättra samordningen och samarbetet med internationella finansinstitut och europeiska bilaterala finansinstitut, inklusive vid behov samarbete om sektorsvillkor och ömsesidig tillit till förfaranden, användning av samfinansiering och deltagande i globala initiativ, exempelvis sådana som främjar stödets samordning och effektivitet. Denna samordning och detta samarbete bör syfta till att minimera eventuell dubblering av kostnader och onödig överlappning. Dessa ansträngningar bör baseras på ömsesidighet. Principerna i detta beslut bör tillämpas även när EIB:s finansiering genomförs genom samarbetsavtal med andra internationella finansinstitut och europeiska bilaterala finansinstitut.
- (37) Särskilt i länder utanför unionen där flera europeiska finansinstitut är verksamma bör EIB förbättra sitt samarbete med övriga europeiska finansinstitut genom avtal som det trepartssamförståndavtal mellan kommissionen, EIB-gruppen och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), när det gäller samarbetet utanför unionen och genom att göra det möjligt för EIB-gruppen och EBRD att komplettera varandra genom att utnyttja sina respektive komparativa fördelar.
- (38) EIB:s rapportering och uppgiftslämnande till kommissionen bör stärkas så att kommissionen kan förbättra sin årliga rapport till Europaparlamentet och rådet om den EIB-finansiering som genomförs inom ramen för detta beslut. De ytterligare rapporteringskrav som avses i detta skäl bör endast avse EIB-finansieringstransaktioner för vilka en ansökan om EIB-finansiering lämnats in efter detta besluts ikraftträdande och vilka undertecknats efter den 1 januari 2012. Rapporten bör särskilt innehålla en bedömning av hur EIB:s finansieringstransaktioner uppfyller kraven i detta beslut med hänsyn till de regionala tekniska operativa riktlinjerna, och bör innehålla avsnitt om följande: EIB:s mervärde, t.ex. stödet till unionens externa politik, krav på mandat, kvalitén när det gäller finansierad verksamhet, överföringen av finansiella fördelar till kunder, och avsnitt om samarbetet, inbegripet samfinansieringen, med kommissionen och med andra internationella finansinstitut och bilaterala givare. Rapporten bör också utvärdera i vilken utsträckning EIB har tagit hänsyn till den ekonomiska, finansiella, miljömässiga och sociala hållbarheten i utformningen och övervakningen av de finansierade projekten. Rapporten bör även innehålla ett särskilt avsnitt med en detaljerad utvärdering av de åtgärder som EIB har vidtagit för att följa det nuvarande mandatet

**▼B**

som fastställdes i beslut nr 633/2009/EG, och särskild uppmärksamhet bör ägnas åt EIB:s finansieringstransaktioner som använder finansinstrument i icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner. I sina finansieringstransaktioner bör EIB på ett tillfredsställande sätt genomföra sin politik gentemot svagt reglerade eller icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner för att bidra till den internationella kampen mot skattebedrägerier och skatteflykt. Rapporten bör också innehålla en uppskattning av de sociala och utvecklingsrelaterade aspekterna på projekt. Rapporten bör offentliggöras och därigenom göra det möjligt för det civila samhället och mottagarländerna att ge uttryck för sin uppfattning. Vid behov bör rapporten hänvisa till viktiga förändringar av omständigheterna som motiverar ytterligare ändringar av mandatet före löptidens utgång. Denna rapport bör särskilt innehålla en särredovisning av EIB:s finansiering enligt detta beslut tillsammans med alla finansiella medel från unionen och andra givare, och härigenom ge en översikt över den finansierade verksamhetens finansiella exponering.

- (39) EIB:s finansieringstransaktioner bör fortsätta att förvaltas i enlighet med bankens egna regler och förfaranden, inklusive lämpliga kontrollåtgärder och åtgärder för att motverka skatteundandragande, och i enlighet med relevanta regler och förfaranden som avser revisionsrätten och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
- (40) Kommissionen bör, när den lägger fram förslaget om EU-garantin till EIB enligt nästa fleråriga budgetram, framför allt uppmanas att — i nära samarbete med EIB och med beaktande av konsekvenserna för tillförsel av medel till garantifonden — behandla de tak som EU-garantin täcker, förteckningen över potentiellt berättigade länder och möjligheten för EIB att ge mikrokreditfinansiering och andra typer av instrument. Kommissionen och EIB bör också undersöka möjligheterna att i framtiden öka synergierna mellan finansieringen genom instrumentet för stöd inför anslutningen, det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter samt stabilitetsinstrumentet och EIB:s externa mandat
- (41) Detta beslut bör inte påverka förhandlingar och beslut om nästa fleråriga budgetram.
- (42) Med beaktande av ovanstående, och av rättssäkerhets- och tydlighetsskäl, bör beslut nr 633/2009/EG upphävas och ersättas med det här beslutet.



### Artikel 1

#### EU-garanti

1. Europeiska unionen ska bevilja Europeiska investeringsbanken (EIB) en EU-budgetgaranti för finansieringstransaktioner som utförs utanför unionen (*EU-garanti*). EU-garantin ska beviljas som en generell garanti för betalningar som EIB inte har fått in men som förfallit till betalning, i samband med lån och lånegarantier för EIB-investeringsprojekt som är garantiberättigade i enlighet med punkt 2. EIB:s finansieringstransaktioner ska överensstämma med de övergripande vägledande principerna för unionens yttre åtgärder och bidra till målen och politiken för dessa uppnås. Ett mål för EIB:s finansiering i utvecklingsländer, som de definieras i OECD:s förteckning över mottagare av offentligt utvecklingsbistånd, ska vara att indirekt bidra till utvecklingsmål som fattigdomsminskning genom tillväxt för alla och hållbar ekonomisk och social utveckling.

2. De lån och lånegarantier från EIB som är berättigade till EU-garantin ska avse investeringsprojekt som genomförs i de länder som förtecknas i bilaga III och ska ha beviljats i enlighet med EIB:s egna regler och förfaranden, inbegripet EIB:s uttalande om sociala och miljömässiga normer, och för att främja relevanta mål för unionens politik för yttre förbindelser, om finansieringen från EIB har beviljats i enlighet med ett undertecknat avtal som varken har löpt ut eller sagts upp (*EIB:s finansieringstransaktioner*).

3. EU-garantin ska vara begränsad till 65 % av det sammanlagda beloppet av utbetalda krediter och ställda garantier inom ramen för EIB-finansiering, minus återbetalda belopp, plus alla anknutna kostnader.

4. EU-garantin ska täcka EIB:s finansieringstransaktioner som har undertecknats eller kommer att undertecknas under perioden 1 februari 2007–31 december 2013. Finansieringstransaktioner som EIB har undertecknat enligt rådets beslut 2006/1016/EG och 2008/847/EG <sup>(1)</sup> och beslut nr 633/2009/EG ska fortsätta att åtnjuta EU-garantin enligt detta beslut.

5. Om Europaparlamentet och rådet vid utgången av den period som anges i punkt 4 inte har antagit ett beslut om beviljande av en ny EU-garanti till EIB för dess finansieringstransaktioner utanför unionen enligt artikel 16, ska den perioden automatiskt förlängas med sex månader.

### Artikel 2

#### Tak för mandaten

1. Det maximala taket för EIB-finansiering med EU-garanti under perioden 2007–2013, minus återförda belopp, får inte överskrida 29 484 000 000 EUR; detta maximala tak ska delas upp i följande två delar:

a) Ett allmänt mandat på 27 484 000 000 EUR.

b) Ett klimatförändringsmandat på 2 000 000 000 EUR.

<sup>(1)</sup> Rådets beslut 2008/847/EG av den 4 november 2008 om berättigande för centralasiatiska länder till EIB-finansiering inom ramen för beslut 2006/1016/EG om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen (EUT L 301, 12.11.2008, s. 13).

**▼B**

2. Det allmänna mandatet ska delas upp i regionala tak och deltag enligt bilaga I. Inom de regionala taken ska EIB successivt säkerställa en balanserad fördelning mellan olika länder i de regioner som omfattas av det allmänna mandatet.

3. Det allmänna mandatet ska endast omfatta EIB:s finansieringstransaktioner som uppfyller de mål som anges i artikel 3.

4. Klimatförändringsmandatet ska täcka EIB:s finansieringstransaktioner i samtliga länder som omfattas av detta beslut, när sådana transaktioner främjar unionens huvudmål att hantera klimatförändringen genom att stödja projekt för begränsning av och anpassning till klimatförändringen. Dessa projekt ska bidra till det övergripande målet med Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, särskilt genom att undvika eller minska växthusgasutsläppen på områdena förnybar energi, energieffektivitet och hållbara transporter, eller genom att öka sårbara länders, sektorers och lokalsamhällens motståndskraft mot klimatförändringens negativa effekter. Klimatförändringsmandatet ska genomföras i nära samarbete med kommissionen och i möjligaste mån kombinera EIB-finansiering med unionens budgetmedel.

Rådet får, där så är lämpligt och på förslag från kommissionen, besluta att inskränka ett lands berättigande att erhålla EIB-finansiering för begränsning av klimatförändringen inom ramen för EU-garantin. Varje sådan inskränkning av berättigande till klimatförändringsmandatet ska endast avse EIB:s finansieringstransaktioner för vilka en ansökan om EIB-finansiering lämnats in efter den 30 oktober 2011 och som under-tecknats efter den 1 januari 2012.

5. När det gäller klimatförändringsmandatet ska EIB sträva efter att uppnå en balanserad fördelning av finansieringen mellan de olika regioner som omfattas av bilaga III fram till utgången av den period som avses i artikel 1.4. EIB ska särskilt säkerställa att den region som avses i bilaga III led A inte får mer än 40 % av det belopp som tilldelats detta mandat, att den region som avses i led B inte får mer än 50 %, att den region som avses i led C inte får mer än 30 % och att den region som avses i led D inte får mer än 10 %. Rent allmänt ska klimatförändringsmandatet användas till att finansiera projekt som är nära kopplade till EIB:s kärnkompetenser och som bidrar med mervärde och maximerar effekten av anpassning till och begränsning av klimatförändringen.

6. Både det allmänna mandatet och klimatförändringsmandatet ska hanteras enligt principen om sund bankpraxis.

*Artikel 3***Mål enligt det allmänna mandatet**

1. EU-garantin ska beviljas för EIB-finansiering som främjar något eller några av följande allmänna mål:

- a) Utveckling av lokal privat sektor, i synnerhet stöd till små och medelstora företag.
- b) Utveckling av social och ekonomisk infrastruktur, inbegripet transport-, energi- och miljöinfrastruktur, och informations- och kommunikationsteknik.
- c) Åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringen enligt artikel 2.4.

**▼B**

2. EIB ska inom ramen för sina kärnkompetenser genom sina finansieringstransaktioner enligt detta beslut bidra till uppfyllandet av de allmänna principer som vägleder unionens yttre åtgärder i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget och ska bidra till genomförandet av de internationella miljöavtal där unionen är en part.

3. Regional integrering mellan partnerländer, inbegripet ekonomisk integration mellan föranslutningsländer, grannskapsländer och unionen, ska utgöra ett grundläggande mål för EIB:s finansieringstransaktioner på de områden som omfattas av de allmänna målen i punkt 1.

4. EIB ska överväga att utöka sin verksamhet till förmån för infrastruktur för hälso- och sjukvård och utbildning när detta är förenat med ett tydligt mervärde.

*Artikel 4***Länder som omfattas av beslutet**

1. Förteckningen över de länder som är potentiellt berättigade till EIB-finansiering med EU-garanti anges i bilaga II. Förteckningen över de länder som är berättigade till EIB-finansiering med EU-garanti anges i bilaga III och får inte innehålla några andra länder än de som förtecknas i bilaga II. I fråga om länder som inte förtecknas i bilaga II ska beslut fattas från fall till fall och i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet om landet är berättigat till EIB-finansiering med EU-garanti.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 5 avseende ändringar av bilaga III. Kommissionens beslut ska grundas på en övergripande ekonomisk och politisk bedömning som omfattar aspekter som rör demokrati, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter likaväl som Europaparlamentets relevanta resolutioner och rådets beslut och slutsatser. Delegerade akter som ändrar bilaga III ska inte påverka EU-garantins täckning av sådan EIB-finansiering som har undertecknats före de delegerade akternas ikraftträdande.

3. EU-garantin ska bara täcka EIB-finansieringstransaktioner som genomförs i berättigade länder som har ingått ett ramavtal med EIB om de rättsliga villkoren för sådan finansiering.

4. EU-garantin får inte täcka EIB-finansieringstransaktioner i ett visst land om avtalet om sådan finansiering har undertecknats efter det att landet blev medlem i unionen.

*Artikel 5***Utövande av delegering**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 4 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den 30 oktober 2011.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

**▼B**

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 6***EIB:s finansieringstransaktioners bidrag till unionens politiska mål**

1. Kommissionen ska tillsammans med EIB utforma regionala tekniska operativa riktlinjer för EIB-finansiering enligt detta beslut.

De regionala tekniska operativa riktlinjerna, med syftet att säkerställa att EIB:s finansiering stöder unionens politik, ska vara förenliga med den vidare ram för unionens regionalpolitik som anges i bilaga IV. Framför allt kommer de regionala tekniska operativa riktlinjerna att säkerställa att EIB:s finansiering enligt detta beslut kompletterar unionens motsvarande politik, program och instrument för stöd till de olika regionerna.

Vid utformningen av dessa riktlinjer kommer kommissionen och EIB vid behov att samråda med utrikestjänsten och ska beakta relevanta resolutioner från Europaparlamentet och rådets beslut och slutsatser.

Så snart riktlinjerna har fastställts ska kommissionen översända dem, och eventuella uppdateringar, till Europaparlamentet och rådet.

Inom ramen för de regionala tekniska operativa riktlinjerna ska EIB fastställa motsvarande finansieringsstrategier och se till att de genomförs.

2. I enlighet med artikel 11 ska det övervakas att EIB:s finansieringstransaktioner är förenliga med målen för unionens politik för yttre förbindelser. För att underlätta en sådan övervakning ska EIB utarbeta resultatindikatorer avseende utvecklings-, miljö- och människorättsaspekterna på finansierade projekt med beaktande av de relevanta indikatorerna enligt Parisdeklarationen om biståndseffektivitet. Indikatorer för projektens miljöaspekter ska omfatta kriterier för "ren teknik", vilka i princip ska vara inriktade på energieffektivitet och teknik för att minska utsläppen.

3. En EIB-finansieringstransaktion ska inte täckas av EU-garantin om kommissionen avger ett negativt yttrande om en sådan transaktion enligt förfarandet i artikel 19 i EIB:s stadga.

4. I enlighet med unionens klimatförändringsmål och de internationella klimatförändringsmålen ska EIB i samarbete med kommissionen inom ramen för sitt externa mandat senast den 31 december 2012 lägga fram en strategi för hur man stegvis och stadigt kan öka andelen projekt som främjar en minskning av koldioxidutsläppen, och snabbt avveckla finansieringsprojekt som står i strid med ambitionen att uppnå unionens klimatmål.

**▼B**

5. Med hänsyn till de ytterligare krav som införs genom detta beslut ska EIB:s styrande organ se till att EIB:s resurser, inbegripet personalen, gradvis anpassas för att på ett tillfredsställande sätt uppfylla de krav som fastställs i detta beslut. Möjligheter att ytterligare öka effektiviteten och ändamålsenligheten bör utnyttjas och synergieffekter aktivt eftersträvas.

*Artikel 7***EIB:s bedömning av projektens utvecklingsaspekter**

1. EIB ska genomföra en due diligence och när det är lämpligt och i linje med unionens sociala principer och miljöprinciper kräva att lämpligt samråd med lokala myndigheter har skett i fråga om utvecklingsaspekterna av de projekt som omfattas av EU-garantin.

EIB:s egna regler och förfaranden ska innehålla nödvändiga bestämmelser om bedömning av projektens miljöeffekter, sociala effekter och människorättsaspekter, så att det säkerställs att enbart projekt som ur ekonomisk, finansiell, miljömässig och social synvinkel är hållbara får stöd enligt detta beslut.

Kommissionen ska i årsrapporten till Europaparlamentet och rådet ta med en sammanställning med en bedömning av utvecklingsdimensionen av EIB:s verksamhet, baserad på den due diligence-granskning som genomförts av projekten.

Vid behov ska granskningen innefatta en bedömning av hur kapaciteten hos mottagarna av EIB-finansiering kan stärkas under projektcykeln med hjälp av tekniskt bistånd.

2. Utöver förhandsbedömningen av utvecklingsaspekter ska EIB begära att de projektansvariga genomför en grundlig övervakning under projektgenomförandet till och med slutförandet av projektet, bl.a. i fråga om projektens utvecklingseffekter och inverkan på miljön och mänskliga rättigheter. EIB ska bedöma den information som tillhandahålls av de projektansvariga. EIB:s övervakning ska när så är möjligt omfatta det arbete som utförs av finansiella mellanhänder till stöd för små och medelstora företag. Resultaten av övervakningen ska om möjligt offentliggöras.

3. EIB ska inför kommissionen lägga fram årliga rapporter som bedömer den uppskattade utvecklingseffekten av de verksamheter som finansierats under året.

Rapporterna ska baseras på EIB:s resultatindikationer som avses i artikel 6.2. Kommissionen ska lägga fram EIB:s utvecklingsrapporter inför Europaparlamentet och rådet inom ramen för den årliga rapportering som föreskrivs i artikel 11 och göra dem tillgängliga för allmänheten så att de aktörer som är berörda, t.ex. det civila samhället och mottagarländer, också kan uttrycka sina åsikter i frågan.

Europaparlamentet ska diskutera de årliga rapporterna, med beaktande av åsikterna från alla berörda parter.

4. De krav som avses i denna artikel ska endast avse EIB:s finansieringstransaktioner för vilka en ansökan om EIB-finansiering lämnats in efter den 30 oktober 2011 och som undertecknats efter den 1 januari 2012.





#### Artikel 8

##### **Samarbete med kommissionen och utrikestjänsten**

1. Överensstämelsen mellan EIB:s externa verksamhet och målen för unionens politik för yttre förbindelser ska stärkas i syfte att maximera synergieffekterna mellan EIB-finansiering och unionens budgetmedel, särskilt genom fastställande av de regionala tekniska operativa riktlinjer som avses i artikel 6 och genom en regelbunden och systematisk dialog och tidigt informationsutbyte om följande:

- a) Strategidokument som utarbetas av kommissionen och/eller utrikestjänsten, exempelvis landstrategidokument, regionstrategidokument, vägledande program, handlingsplaner och föranslutningsdokument.
- b) EIB:s strategiska planeringsdokument och projektplanering.
- c) Övriga policyaspekter och operativa aspekter.

2. Samarbetet ska genomföras på regionbasis, med beaktande av EIB:s roll och unionens politik för respektive region.

#### Artikel 9

##### **Samarbete med andra offentliga finansieringsinstitut**

1. EIB:s finansieringstransaktioner ska, när det är lämpligt, i allt större utsträckning genomföras i samarbete med andra internationella finansinstitut eller europeiska bilaterala finansinstitut, för att maximera synergieffekter, samverkan och effektivitet och säkerställa en försiktig och rimlig riskdelning och samstämda projekt- och sektorsvillkor för att minimera eventuell dubbling av kostnader och onödig överlappning.

2. Det samarbete som avses i punkt 1 ska underlättas genom samordning, som ska genomföras särskilt inom ramen för samförståndsavtal eller andra unionsordningar för regionalt samarbete, när så är lämpligt, mellan kommissionen, EIB och de främsta internationella finansinstitut och europeiska bilaterala finansinstitut som bedriver verksamhet i de olika regionerna, och hänsyn ska i detta sammanhang tas till de befogenheter som utrikestjänsten har.

#### Artikel 10

##### **EU-garantins omfattning och dess villkor**

1. EU-garantin ska täcka alla betalningar som EIB inte har mottagit men som förfallit till betalning (nedan kallad *totalgaranti*) för finansieringstransaktioner som EIB inlett med en stat eller som garanteras av en stat och för övriga finansieringstransaktioner som EIB inlett med regionala eller lokala myndigheter eller statligt ägda och/eller kontrollerade offentliga företag eller institutioner, där EIB för dessa övriga EIB-finansieringstransaktioner gjort en lämplig riskanalys med beaktande av kreditrisksituationen i det berörda landet.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska Västbanken och Gaza företrädas av den palestinska myndigheten, och Kosovo <sup>(1)</sup> ska företrädas av FN:s uppdrag i Kosovo eller en förvaltning som utsetts i de regionala tekniska operativa riktlinjer som avses i artikel 6.

<sup>(1)</sup> Enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999).

**▼B**

3. För de av EIB:s finansieringstransaktioner som inte anges i punkt 1 ska EU-garantin omfatta alla belopp som EIB inte har mottagit men som förfallit till betalning, om den uteblivna återbetalningen följer av att någon av följande politiska risker har förverkligats (nedan kallad *garanti för politisk risk*):

- a) Hinder för valutaöverföringar.
- b) Expropriation.
- c) Krig eller inre oroligheter.
- d) Rättsvägran vid avtalsbrott.

4. EIB ska i samråd med kommissionen utforma en tydlig och öppen politik för uppdelning på finansieringskällor för de transaktioner som är berättigade både till täckning genom EU-garantin och till EIB-finansiering på egen risk.

5. När EU-garantin löses in ska EIB tilldela unionen de relevanta rättigheterna i enlighet med det avtal som avses i artikel 13.2.

*Artikel 11***Årsrapporter och räkenskaper**

1. Kommissionen ska varje år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om EIB-finansieringstransaktioner som genomförs enligt detta beslut. Rapporten ska innehålla en granskning av EIB-finansieringstransaktionerna uppdelade på projekt, sektorer, länder och regioner, och en utvärdering av i vilken utsträckning EIB-finansieringstransaktionerna har bidragit till att uppnå målen för unionens politik för yttre förbindelser och strategiska mål. Rapporten ska innehålla en helhetsöversikt av pågående projekt.

Rapporten ska särskilt bedöma i vilken mån EIB-finansieringstransaktionerna uppfyller villkoren i detta beslut, med beaktande av de regionala tekniska operativa riktlinjer som avses i artikel 6, och ska innehålla avsnitt om mervärde i fråga om uppnåendet av unionens politiska mål, om bedömningen av utvecklingseffekten som helhet och EIB:s hänsynstagande till den miljömässiga och sociala hållbarheten vid utformningen och övervakningen av de finansierade projekten samt om samarbetet med kommissionen och andra internationella finansinstitut och europeiska bilaterala finansinstitut, inbegripet samfinansiering.

Rapporten ska särskilt innehålla en särredovisning av alla de unionsmedel som använts i kombination med EIB:s finansiering och andra givare, och därigenom ge en översikt över den finansiella exponering som finansieringstransaktioner utförda enligt detta beslut innebär. Dessutom ska den innehålla ett särskilt avsnitt med en detaljerad utvärdering av de åtgärder som EIB har vidtagit för att följa artikel 1.2.

2. EIB ska fortsätta att till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna alla sina oberoende utvärderingsrapporter med en bedömning av de praktiska resultat som uppnåtts genom EIB:s specifika verksamheter under de externa mandat.

**▼B**

3. EIB ska för tillämpningen av punkt 1 till kommissionen lämna årliga rapporter om de finansieringstransaktioner som EIB genomför enligt detta beslut, med uppdelning på projekt, sektorer, länder och regioner, och om uppnåendet av unionens mål för yttre förbindelser och unionens strategiska mål, inbegripet samarbetet med kommissionen, andra internationella finansinstitut och europeiska bilaterala finansinstitut, liksom en rapport för bedömning av utvecklingseffekten i enlighet med artikel 7. Samförståndsavtal mellan EIB och andra internationella finansinstitut eller europeiska bilaterala finansinstitut avseende genomförande av finansieringstransaktioner enligt detta beslut ska offentliggöras, eller, om offentliggörande inte är möjligt, meddelas Europaparlamentet och rådet som en del av kommissionens årliga rapporter i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

4. EIB ska till kommissionen lämna de statistiska, finansiella och räkenskapsmässiga uppgifter om var och en av EIB:s finansieringstransaktioner och eventuell ytterligare information som krävs för att uppfylla kommissionens rapporteringsskyldigheter eller besvara förfrågningar från revisionsrätten, samt ett revisionsintyg om utestående belopp avseende EIB:s finansieringstransaktioner.

5. Med tanke på kommissionens räkenskaper och rapportering om de risker som täcks av totalgarantin, i enlighet med definitionen i artikel 10.1, ska EIB till kommissionen lämna sin riskanalys och sina kreditvärderingsuppgifter avseende EIB-finansieringstransaktioner när det gäller andra låntagare eller garanterade gäldenärer än stater.

6. EIB ska överlämna de uppgifter som anges i punkterna 3, 4 och 5 på bankens egen bekostnad.

7. EIB ska även offentliggöra den information som avses i punkterna 3 och 4, i allmänt hållen form och med undantag för konfidentiell information.

8. Information om huruvida projektet omfattas av EU-garantin ska ingå i den "projektsammanfattning" som ska offentliggöras på EIB:s webbplats efter godkännandeskedet.

9. I EIB:s årsrapport ska ingå en utvärdering som följer upp hur samförståndsavtalet med Europeiska ombudsmannen fungerar i den mån som samförståndsavtalet rör de EIB-finansieringstransaktioner som omfattas av detta beslut.

10. I lämpliga fall ska de rapporteringskrav som nämns i punkterna 1 och 3 endast avse EIB-finansiering för vilka en ansökan om EIB-finansiering lämnats in efter den 30 oktober 2011 och som under-tecknats efter den 1 januari 2012.

*Artikel 12***Icke samarbetsvilliga jurisdiktioner**

EIB ska i sina finansieringstransaktioner inte tolerera någon verksamhet som genomförs för olagliga syften, inklusive penningtvätt, finansiering av terrorism, skattebedrägeri och skatteflykt. EIB ska i synnerhet inte delta i några finansieringstransaktioner som genomförs i ett berättigat land genom en utländsk jurisdiktion som definierats som icke samarbetsvillig av OECD, arbetsgruppen för finansiella åtgärder eller andra relevanta internationella organisationer.

**▼B***Artikel 13***Indrivning av kommissionens utbetalningar**

1. Om kommissionen gör en utbetalning som omfattas av EU-garantin, ska EIB i kommissionens namn och på dess vägnar ansvara för att driva in fordringar som rör de utbetalda beloppen.
2. Senast den dag då det garantiavtal som avses i artikel 14 ingås ska kommissionen och EIB ingå ett avtal med närmare bestämmelser och förfaranden för indrivning av fordringar.
3. Särskilda uppgifter om alla indrivningar enligt det garantiavtal som avses i artikel 14 ska för transparensens skull offentliggöras på kommissionens webbplats, såvida inte konfidentialitet är påkallad.

*Artikel 14***Garantiavtal**

Kommissionen och EIB ska ingå ett garantiavtal med närmare bestämmelser och förfaranden för EU-garantin och ska i vederbörlig ordning informera Europaparlamentet.

*Artikel 15***Revisionsrättens revision**

EU-garantin och betalningarna och de indrivna beloppen enligt denna ska när de hör till Europeiska unionens allmänna budget revideras av revisionsrätten.

*Artikel 16***Översyn**

Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag, i lämpliga fall, om inrättande av EU-garantin inom ramen för nästa fleråriga budgetram.

*Artikel 17***Slutrapport**

Senast den 31 oktober 2014 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet lägga fram en slutrapport om tillämpningen av detta beslut.

*Artikel 18***Upphävande**

Beslut nr 633/2009/EG ska upphöra att gälla.

*Artikel 19***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

**▼B**

*BILAGA I*

**REGIONALA TAK FÖR DET ALLMÄNNA MANDATET**

- A. **Föranslutningsländer:** 9 048 000 000 EUR
- B. **Grannskapsländer och partnerskapsländer:** 13 548 000 000 EUR indelat i följande vägledande deltag:
  - i) Medelhavsländerna: 9 700 000 000 EUR
  - ii) Östeuropa, södra Kaukasien och Ryssland: 3 848 000 000 EUR
- C. **Asien och Latinamerika:** 3 952 000 000 EUR indelat i följande vägledande deltag:
  - i) Latinamerika: 2 912 000 000 EUR
  - ii) Asien (inklusive Centralasien): 1 040 000 000 EUR
- D. **Republiken Sydafrika:** 936 000 000 EUR

Inom det totala taket för det allmänna mandatet får EIB:s styrande organ besluta om att inom och mellan regionerna omfördela ett belopp upp till 10 % av de regionala taken.

**▼B***BILAGA II***POTENTIELLT BERÄTTIGADE REGIONER OCH LÄNDER****A. Föranslutningsländer**1. *Kandidatländer*

Island, Kroatien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro, Turkiet.

2. *Potentiella kandidatländer*

Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kosovo <sup>(1)</sup>, Serbien.

**B. Grannskapsländer och partnerskapsländer**1. *Länder i Medelhavsområdet*

Algeriet, Egypten, Västbanken och Gaza, Israel, Jordanien, Libanon, Libyen, Marocko, Syrien och Tunisien.

2. *Östeuropa, Sydkaukasus och Ryssland*

Östeuropa: Republiken Moldavien, Ukraina och Vitryssland,

Södra Kaukasien: Armenien, Azerbajdzjan och Georgien,

Ryssland.

**C. Asien och Latinamerika**1. *Latinamerika*

Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kuba, Mexiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay och Venezuela.

2. *Asien*

Asien (utom Centralasien): Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Filippinerna, Indien, Indonesien, Irak, Kambodja, Kina (inklusive Hongkong och den särskilda administrativa regionen Macao), Laos, Malaysia, Maldiverna, Mongoliet, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Sydkorea, Taiwan, Thailand, Vietnam, Yemen.

Centralasien: Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan.

**D. Sydafrika**

Republiken Sydafrika

<sup>(1)</sup> Enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999).

**▼B***BILAGA III***BERÄTTIGADE REGIONER OCH LÄNDER****A. Föranslutningsländer**1. *Kandidatländer*

Island, Kroatien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro, Turkiet.

2. *Potentiella kandidatländer*

Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kosovo <sup>(1)</sup>, Serbien.

**B. Grannskapsländer och partnerskapsländer**1. *Länder i Medelhavsområdet*

Algeriet, Egypten, Västbanken och Gaza, Israel, Jordanien, Libanon, Libyen, Marocko ► **M1** ————— ◀ och Tunisien.

2. *Östeuropa, Sydkaukasus och Ryssland*

Östeuropa: Republiken Moldavien och Ukraina.

Södra Kaukasien: Armenien, Azerbajdzjan och Georgien.

Ryssland.

**C. Asien och Latinamerika**1. *Latinamerika*

Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexico, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay och Venezuela.

2. *Asien*

Asien (utom Centralasien): Bangladesh, Brunei, Filippinerna, Indien, Indonesien, Irak, Kambodja, Kina (inklusive Hongkong och den särskilda administrativa regionen Macao), Laos, Malaysia, Maldiverna, Mongoliet, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Sydkorea, Thailand, Vietnam och Yemen.

Centralasien: Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan.

**D. Sydafrika**

Republiken Sydafrika

<sup>(1)</sup> Enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999).



#### BILAGA IV

### REGIONALPOLITISK RAM

EIB:s verksamhet i partnerländer som deltar i föranslutningsprocessen bedrivs inom ramen för anslutningspartnerskapen och de europeiska partnerskapen, som anger prioriteringarna för kandidater och potentiella kandidatländer för att föra dessa länder närmare unionen, och dessa partnerskap utgör en ram för unionsstöd. Stabiliserings- och associeringsprocessen utgör unionens politiska ram för samarbetet med västra Balkan. Det baseras på progressiva partnerskap, där unionen erbjuder handelsmedgivanden, ekonomiskt och finansiellt stöd och avtalsbaserade förbindelser i form av stabiliserings- och associeringsavtal. Det ekonomiska stödet inför anslutningen, via instrumentet för stöd inför anslutningen, hjälper kandidatländer och potentiella kandidatländer att förbereda sig för de skyldigheter och utmaningar som följer av ett medlemskap i unionen. Detta stöd underlättar reformprocessen, inbegripet förberedelser för ett slutligt medlemskap. Det är inriktat på institutionsuppbyggnad, anpassning till unionens regelverk, förberedelser för att administrera unionens strategier och instrument samt främjande av åtgärder för att uppnå ekonomisk konvergens.

EIB:s verksamhet i grannskapsländerna sker inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken, där unionen strävar efter att utveckla särskilda förbindelser med grannskapsländer med sikte på att upprätta ett område med välstånd och goda grannrelationer, som baseras på unionens värderingar såsom demokrati, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer och respekt för mänskliga rättigheter och kännetecknas av ett nära och fredligt samarbete i enlighet med resultatdriven differentiering. Inom ramen för detta samarbete kommer EIB:s finansiering enligt detta beslut också att vara inriktad på politik som främjar tillväxt för alla och skapar jobb genom att bidra till social stabilitet i linje med en incitamentbaserad strategi som stöder målen i unionens politik för yttre förbindelser, även när det gäller migrationsfrågor.

För att uppnå dessa mål genomför unionen och partnerländerna gemensamt överenskomna bilaterala handlingsplaner, där man fastställt en rad prioriteringar i fråga om bl.a. politiska och säkerhetsrelaterade frågor, handel och ekonomiska frågor, miljöhänsyn och sociala hänsyn samt integrering av transport- och energinät.

Unionen för Medelhavsområdet, unionsstrategin för Donauområdet, unionsstrategin för Östersjöregionen, det östliga partnerskapet och Svartahavssynergien är multilaterala och regionala initiativ som kompletterar den europeiska grannskapspolitiken och syftar till att främja samarbete mellan Europeiska unionen och respektive grupp av grannskapsländer som står inför gemensamma utmaningar och/eller delar ett gemensamt geografiskt område. Unionen för Medelhavsområdet syftar till att återuppliva integrationsprocessen mellan EU och Medelhavsområdet genom att stödja en ömsesidig ekonomisk, social och miljövänlig utveckling på båda sidor om Medelhavet, och stöder en förbättrad socioekonomisk utveckling, solidaritet, regional integration, hållbar utveckling och kunskapsuppbyggnad, vilket understryker behovet av att öka det ekonomiska samarbetet till stöd för regionala och transnationella projekt. Unionen för Medelhavsområdet stöder framför allt anläggandet av sjöfarts- och motorleder, bekämpningen av föroreningar i Medelhavet, planen för utnyttjande av solenergi runt Medelhavet, initiativet för företagsutveckling i Medelhavsområdet, civilskyddsinitiativ och Europa-Medelhavsuniversitetet. Unionsstrategin för Östersjöregionen stöder en hållbar miljö och en optimal ekonomisk och social utveckling i Östersjöregionen. Unionsstrategin för Donauområdet stöder framför allt utvecklingen av transport, energianslutningar och energitrygghet, hållbar miljö och socioekonomisk utveckling i Donauområdet. Det östliga partnerskapet syftar till att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att påskynda ett politiskt närmande och ytterligare ekonomisk integration mellan unionen och partnerländerna i öst. Ryssland och EU har ingått ett vittomfattande strategiskt partnerskap, som skiljer sig från den europeiska grannskapspolitiken och uttrycks i "gemensamma områden" och "färdplaner". Dessa kompletteras på multilateral nivå med den nordliga dimensionen, som utgör en ram för samarbete mellan unionen, Ryssland, Norge och Island.



**▼B**

EIB:s verksamhet i Latinamerika sker inom ramen för det strategiska partnerskapet mellan unionen, Latinamerika och Västindien. Som det framgår av kommissionens meddelande från september 2009, Europeiska unionen och Latinamerika: Globala aktörer i partnerskap, är unionens prioriteringar inom utvecklings-samarbetet med Latinamerika främjande av regional integration, utrotning av fattigdom och bekämpning av sociala orättvisor, med syftet att främja en hållbar ekonomisk och social utveckling. Vid främjandet av dessa mål kommer man att beakta de olika utvecklingsnivåerna i de latinamerikanska länderna. En bilateral dialog kommer att föras på områden av gemensamt intresse för unionen och Latinamerika, däribland miljö, klimatförändring, katastrofriskreducering, energi, vetenskap, forskning, högre utbildning, teknik och innovation.

EIB uppmanas att vara aktiv i Asien i både dynamiska framväxande ekonomier och i fattigare länder. I denna skiftande region fördjupar unionen sina strategiska partnerskap med Kina och Indien och förhandlingar pågår om nya partnerskapsavtal och frihandelsavtal med länder i Sydostasien. Samtidigt står utvecklings-samarbete högt på unionens dagordning för Asien. Unionens utvecklingsstrategi för Asien strävar efter att utrota fattigdom genom att stimulera en brett baserad och hållbar ekonomisk utveckling, främja ett gynnsamt klimat för handel och integrering inom regionen, främja god förvaltning, öka den politiska och sociala stabiliteten och stödja uppnåendet av millennieutvecklingsmålen för 2015. Strategier införs gemensamt för att ta itu med gemensamma utmaningar, som klimatförändring, hållbar utveckling, säkerhet och stabilitet, god förvaltning och mänskliga rättigheter samt förebyggande av och hantering av naturkatastrofer och katastrofer skapade av människan. Genom den EU-strategi för ett nytt partnerskap med Centralasien som antogs av Europeiska rådet i juni 2007 har den regionala och bilaterala dialogen och unionens samarbete med länderna i Centralasien förstärkts när det gäller viktiga problem för denna region, såsom minskning av fattigdom, hållbar utveckling och stabilitet. Genomförandet av strategin har nått goda resultat i fråga om mänskliga rättigheter, rättsstatliga principer, god förvaltning och demokrati, utbildning, ekonomisk utveckling, handel och investeringar, energi, transport och miljöpolitik.

EIB:s verksamhet i Sydafrika äger rum inom ramen för EU:s landstrategidokument för Sydafrika. Huvudområdena enligt dokumentet är skapande av sysselsättning och kapacitetsuppbyggnad för tillhandahållande av tjänster och social sammanhållning. EIB:s verksamhet i Sydafrika har i hög grad kompletterat kommissionens program för utvecklings-samarbete, genom att banken inriktat sig på stöd till den privata sektorn och investeringar för att bygga ut infrastruktur och samhällstjänster (bostäder, elförsörjning, rening av dricksvatten och kommunal infrastruktur). I halvtidsöversynen av EU:s landstrategidokument föreslogs att arbetet i fråga om klimatförändring skulle förstärkas genom åtgärder för att stimulera skapandet av ”gröna jobb”.